

**Tin Lành Theo Ma-thi-ơ (59)**  
**Đáp Ứng Lại Phép Lạ Của Chúa Trời**  
**Ma-thi-ơ 11:20 – 24**

**Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền**

Kỳ trước chúng ta đã học tập đoạn Kinh Thánh Ma-thi-ơ 11:12 – 19. Hôm nay chúng ta học tập đoạn Kinh Thánh kế tiếp.

**Ma-thi-ơ 11:20 – 24** <sup>20</sup> Vì dân các thành mà Đức Chúa Giê-su đã làm rất nhiều phép lạ rồi, không ăn năn, nên Chúa quở trách rằng: <sup>21</sup> “Khốn nạn cho ngươi, thành Cô-ra-xin! Khốn nạn cho ngươi thành Bết-sai-đa! Vì nếu các phép lạ đã làm giữa ngươi, đem làm trong thành Ty-rơ và Si-đôn, thì hai thành đó thật đã mặc áo gai, đội tro, ăn năn từ lâu rồi. <sup>22</sup> Vậy nên ta bảo , đến ngày phán xét, thành Ty-rơ và thành Si-đôn sẽ chịu đoán phạt nhẹ hơn ngươi. <sup>23</sup> Còn ngươi, Ca-bê-na-um là thành đã được cao tới trời, sẽ hạ xuống tới âm phủ! Vì nếu các phép lạ đã làm giữa ngươi, đem làm trong thành Sô-đôm, thì thành ấy còn lại đến ngày nay. <sup>24</sup> Vậy nên ta rao bảo rằng, đến ngày phán xét, xứ Sô-đôm sẽ chịu đoán phạt nhẹ hơn ngươi.”

Trong đoạn Kinh Thánh trên, đầu tiên Chúa Giê-su khiển trách 2 thành Cô-ra-xin và Bết-sai-đa. Chúa phán rằng nếu các phép lạ đã làm giữa 2 thành này, đem làm trong thành Ty-rơ và Si-đôn, thì hai thành đó đã ăn năn từ lâu rồi. Rồi Chúa khiển trách thành Ca-bê-na-um. Chúa phán rằng nếu các phép lạ đã làm giữa thành ấy, đem làm trong thành Sô-đôm, thì thành ấy còn lại đến ngày nay. Bởi vậy, vào ngày phán xét, thành Ty-rơ, thành Si-đôn và thành Sô-đôm sẽ bị đoán phạt nhẹ hơn người dân trong 3 thành Cô-ra-xin, Bết-sai-đa và Ca-bê-na-um.

**Tội ác của Ty-rơ, Si-đôn và Sô-đôm**

Đầu tiên chúng ta muốn tìm hiểu 3 thành phố Ty-rơ, Si-đôn và Sô-đôm đã phạm tội ác gì.

**Ê-sai 23:1 – 3** <sup>1</sup> Gánh nặng về Ty-rơ. Hỡi tàu bè Ta-rê-si, hãy than khóc, vì nó đã bị hủy phá, đến nỗi chẳng còn nhà cửa nữa! chẳng còn lối vào nữa! Ấy là điều đã tỏ cho họ từ xứ Kít-tim. <sup>2</sup> Hỡi dân cư bờ biển, là nơi những lái buôn Si-đôn, là những kẻ vượt biển chở đồ hàng đến, hãy nín lặng! <sup>3</sup> Hột giống của Si-ho, mùa màng của sông Ni-lơ, theo đường biển trở đến, ấy là phần lợi nó; nó vốn là chợ buôn của các nước.

## Đáp Ứng Lại Phép Lạ Của Chúa Trời

Đoạn Kinh Thánh trên Ê-sai 23:1 – 3 chỉ ra rằng Ty-rơ và Si-đôn là hai thành ở miền duyên hải. Hai thành này nhờ làm buôn bán mà trở nên giàu có thịnh vượng.

**Ê-xê-chi-ên 28:2 – 8** <sup>2</sup> Hỡi con người, hãy nói cùng vua Ty-rơ rằng: “Chúa Gia-vê phán như vậy: Vì lòng người đã tự cao, và người nói rằng: “Ta là một vì thần, ta ngồi trên ngai Đức Chúa Trời, ở giữa các biển;” dầu lòng người tự cao lên bằng lòng Đức Chúa Trời, người còn là loài người, không phải là Đức Chúa Trời. <sup>3</sup> Nay, người khôn hơn Đa-ni-ên; chẳng có sự mầu nhiệm nào giấu kín khỏi người! <sup>4</sup> Người đã được giàu có bởi sự khôn ngoan và thông sáng của mình; đã thu chứa vàng bạc trong kho tàng người; <sup>5</sup> bởi sự thông thạo và sự buôn bán mình, thì người đã làm cho sự giàu có mình tấn tới. Vậy người đã đem lên vì có sự giàu có của người. <sup>6</sup> Vậy nên, Chúa Gia-vê phán như vậy: “Vì người cho rằng tâm trí mình như tâm trí của Đức Chúa Trời, <sup>7</sup> cho nên, nay, ta sẽ khiến những người ngoại quốc hung bạo hơn hết trong các dân, nổi dậy nghịch cùng người; chúng nó sẽ rút gươm nghịch cùng sự khôn sáng hoa mỹ người, và làm ô uế sự vinh hiển người. <sup>8</sup> Chúng nó sẽ xô người xuống hầm hố và người sẽ chết trong lòng biển, như người bị giết”.

Đoạn Kinh Thánh trên Ê-xê-chi-ên 28:2 – 8 chỉ ra rằng tại vì Ty-rơ trở nên giàu có thịnh vượng, người dân của thành ấy rất tự cao, chúng thậm chí nghĩ rằng chúng là thần, ngồi trên ngai Đức Chúa Trời. Cho nên Đức Chúa Trời Gia-vê khiển trách thành đó, Ngài sẽ khiến dân ngoại quốc tấn công và tiêu diệt thành Ty-rơ.

**Giê-rê-mi 27:1 – 6** <sup>1</sup> Lúc Sê-đê-kia, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa, bắt đầu trị vì, có lời của Đức Gia-vê phán cho Giê-rê-mi như vậy: <sup>2</sup> “Đức Gia-vê phán cùng tôi rằng: “Người khá làm lấy xiềng và ách cho mình, rồi để trên cổ người. <sup>3</sup> Đoạn, hãy gởi cho vua Ê-đôm, vua Mô-áp, vua của con cái Am-môn, vua Ty-rơ, và vua Si-đôn, bởi tay các sứ thần đến thành Giê-ru-sa-lem châu Sê-đê-kia, vua Giu-đa. <sup>4</sup> Khác dặn họ tâu cùng chủ mình rằng: Đức Gia-vê vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Các người hãy tâu cùng chủ mình rằng: <sup>5</sup> Chính ta là Đấng đã làm nên đất, loài người và loài thú trên mặt đất, bởi quyền năng lớn và cánh tay giang ra của ta, ta ban đất ấy cho ai tùy ý ta lấy làm phải. <sup>6</sup> Bây giờ, ta đã phó mọi đất này trong tay Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đầy tớ ta; ta cũng ban những thú vật ngoài đồng cho người đặng giúp việc người nữa.”

Trong đoạn Kinh Thánh trên Giê-rê-mi 27:1 – 6, Đức Chúa Trời Gia-vê cảnh cáo hai thành Ty-rơ và Si-đôn rằng Ngài đã phó mọi đất này trong tay của Nê-bu-cát-nết-sa vua của Ba-by-lôn.

## Ma-thi-ơ 11:20 – 24

Xin các bạn để ý, Chúa Trời vẫn muốn người dân hai thành này ăn năn hối cải hầu cho chúng khỏi bị tiêu diệt, cho nên Ngài mới cảnh cáo chúng. Nhưng người dân của hai thành này không chịu vâng lời của Ngài. Chúa Trời là nhân từ thương xót, mà Ngài cũng là công nghĩa thánh sạch. Ngài không thể bỏ qua tội lỗi của chúng. Về sau quả thật hai thành này bị Nê-bu-cát-nét-sa vua của Ba-by-lôn tiêu diệt.

Còn thành phố Sô-đôm thì nổi tiếng là đồi bại theo kỷ lục trong Kinh Thánh.

**Sáng Thế Ký 13:13** <sup>13</sup> Và, dân Sô-đôm là độc ác và kẻ phạm tội trọng nghịch với Đức Gia-vê

**Sáng Thế Ký 18:20** <sup>20</sup> Đức Gia-vê phán rằng: “Tiếng kêu oan về Sô-đôm và Gô-mô-rơ thật là quá, tội lỗi các thành đó thật là trọng.”

Hai đoạn Kinh Thánh trên Sáng Thế Ký 13:13 và Sáng Thế Ký 18:20 chỉ ra rằng người dân trong thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ là độc ác và phạm tội lỗi trầm trọng. Cho nên Chúa Trời Đức Gia-vê trừng phạt hai thành này, Ngài giáng mưa diêm sanh và lửa xuống hai thành này. Kết quả là hai thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ bị hủy diệt hoàn toàn.

**Sáng Thế Ký 19:24 – 25** <sup>24</sup> Đoạn, Đức Gia-vê giáng mưa diêm sanh và lửa từ nơi Ngài trên trời sa xuống Sô-đôm và Gô-mô-rơ, <sup>25</sup> hủy diệt hai thành này, cả đồng bằng, hết thầy dân sự cùng các cây cỏ ở nơi đất đó.

### Chúa Giê-su đã làm nhiều phép lạ tại Bết-sai-đa và Ca-bê-na-um

Sau khi chúng ta đã hiểu rõ những tội ác của Ty-rơ, Si-đôn và Sô-đôm, bây giờ chúng ta tìm hiểu về Cô-ra-xin, Bết-sai-đa và Ca-bê-na-um là ba thành phố đã bị Chúa Giê-su khiển trách.

Ngày nay người ta không biết rõ địa điểm của Cô-ra-xin, còn Bết-sai-đa và Ca-bê-na-um là hai thành phố ở Ga-li-lê, ở miền bắc của nước Y-sơ-ra-ên; và Chúa Giê-su đã làm rất nhiều phép lạ tại hai thành phố này.

**Ma-thi-ơ 4:13** <sup>13</sup> Chúa bỏ thành Na-xa-rét mà đến ở thành Ca-bê-na-um, gần mé biển, giáp địa phận xứ Sa-bu-lôn cùng xứ Nép-ta-li

## Đáp Ứng Lại Phép Lạ Của Chúa Trời

Đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 4:13 chỉ ra rằng Chúa Giê-su đến ở thành Ca-bê-na-um, gần mé biển, có nghĩa là gần hồ Ga-li-lê. Trong Tin Lành theo Ma-thi-ơ bắt đầu từ chương 4 trở đi Chúa Giê-su khởi sự truyền giảng Tin Lành cho người dân.

**Mác 2:1 – 2** <sup>1</sup> Khởi một vài ngày, Đức Chúa Giê-su trở lại thành Ca-bê-na-um, và chúng nghe nói Chúa ở trong nhà. <sup>2</sup> Họ họp lại tại đó đông lắm, đến nỗi trước cửa cũng không còn chỗ trống; Chúa giảng đạo cho họ nghe.

Căn cứ theo đoạn Kinh Thánh trên Mác 2:1 – 2, nhà của Chúa Giê-su là ở thành Ca-bê-na-um.

**Lu-ca 4:23** <sup>23</sup> Chúa phán rằng: “Chắc các người lấy lời tục ngữ này mà nói cùng ta rằng: Hỡi thầy thuốc, hãy tự chữa lấy mình; mọi điều chúng ta nghe người đã làm tại Ca-bê-na-um, thì cũng hãy làm tại đây, là quê hương người.

Đoạn Kinh Thánh trên Lu-ca 4:23 chỉ ra rằng Chúa Giê-su đã làm nhiều phép lạ tại thành Ca-bê-na-um.

**Ma-thi-ơ 8:5 – 13** <sup>5</sup> Khi Đức Chúa Giê-su vào thành Ca-bê-na-um, có một thầy đội đến cùng Chúa, <sup>6</sup> mà xin rằng: “Lạy Chúa, đưa đầy tớ tôi mắc bệnh bại, nằm liệt ở nhà tôi, đau đớn lắm. <sup>7</sup> Đức Chúa Giê-su phán rằng: “Ta sẽ đến, chữa cho nó được lành.” <sup>8</sup> Thầy đội thưa rằng: “Lạy Chúa, tôi chẳng đáng rước Chúa vào nhà; xin Chúa chỉ phán một lời, thì đầy tớ tôi sẽ được lành. <sup>9</sup> Vì tôi ở dưới quyền người khác, tôi cũng có quân lính dưới quyền tôi nữa; tôi biểu tên này rằng: hãy đi! thì nó đi; biểu tên kia rằng: Hãy đến! thì nó đến; và dạy đầy tớ tôi rằng: Hãy làm việc này! thì nó làm.” <sup>10</sup> Đức Chúa Giê-su nghe lời đó rồi, lấy làm lạ, mà phán cùng những kẻ đi theo rằng: “Quả thật, ta nói cùng các người, ta chưa hề thấy ai trong dân Y-sơ-ra-ên có đức tin lớn dường ấy. <sup>11</sup> Ta cũng nói cùng các người, có nhiều người từ đông phương, tây phương sẽ đến, ngồi đồng bàn với Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cóp trong nước thiên đàng. <sup>12</sup> Nhưng các con bản quốc sẽ bị liệt ra chốn tối tăm ở ngoài, tại đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng.” <sup>13</sup> Đức Chúa Giê-su bèn phán cùng thầy đội rằng: “Hãy về, theo như điều người tin thì sẽ được thành vậy.” Và chính trong giờ ấy, đưa đầy tớ được lành.

Căn cứ theo đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 8:5 – 13 Chúa Giê-su đã làm một phép lạ quan trọng tại thành Ca-bê-na-um, ấy là chữa lành tên đầy tớ của thầy đội trưởng.

**Mác 8:22 – 26** <sup>22</sup> Kế đó, Đức Chúa Giê-su và môn đồ đi đến làng Bết-sai-đa. Người ta đem cho Chúa một người mù và cầu xin Chúa sờ đến người. <sup>23</sup> Chúa bèn nắm tay người mù, dắt ra ngoài làng, thấm nước miếng trên mắt người, đặt tay trên người và hỏi, “có thấy chi không?” <sup>24</sup> Người mù ngó lên rồi thưa rằng: “Tôi thấy người ta, và nhìn họ giống như cây.” <sup>25</sup> Rồi Đức Chúa Giê-su lại đặt tay trên mắt người; người nhìn xem, được sáng mắt thấy rõ ràng cả thấy. <sup>26</sup> Đức Chúa Giê-su khiến người về nhà, và truyền rằng: “Đừng trở vào trong làng.”

Đoạn Kinh Thánh trên Mác 8:22 – 26 chỉ ra rằng tại thành phố Bết-sai-đa, Chúa Giê-su đã mở mắt của một người mù.

Qua tất cả những đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 4:13, Mác 2:1 – 2, Lu-ca 4:23, Ma-thi-ơ 8:5 – 13 và Mác 8:22 – 26, chúng ta thấy rằng Chúa Giê-su khởi sự truyền giảng Tin Lành từ Ca-bê-na-um, và Chúa đã làm nhiều phép lạ tại Bết-sai-đa và Ca-bê-na-um.

### **Được ban cho càng nhiều, thì đòi hỏi càng nhiều**

Cho dù người dân trong Bết-sai-đa và Ca-bê-na-um đã chứng kiến bao nhiêu phép lạ của Chúa Giê-su rồi, nhưng chúng vẫn không chịu ăn năn hối cải, cho nên Chúa phán rằng vào ngày phán xét, ba thành Cô-ra-xin, Bết-sai-đa và Ca-bê-na-um sẽ bị đoán phạt nặng hơn ba thành Ty-rơ, Si-đôn và Sô-đôm. Từ điểm này dẫn đến một vài nguyên tắc quan trọng:

1. Vào ngày phán xét, những người đã phạm tội lỗi sẽ bị đoán phạt, nhưng không phải mỗi một người đều chịu cùng một đoán phạt giống nhau, có người sẽ bị đoán phạt nặng hơn, có người sẽ bị đoán phạt nhẹ hơn.
2. Sự đoán phạt tùy thuộc vào hai điều:
  - những kẻ phạm tội nặng hơn sẽ bị đoán phạt nặng hơn;
  - những kẻ được kinh lịch các phép lạ nhiều hơn nhưng vẫn không chịu ăn năn hối cải sẽ bị đoán phạt nặng hơn những kẻ kinh lịch các phép lạ ít hơn.

Ấy là hoàn toàn phù hợp với lời dạy của Chúa Giê-su trong **Lu-ca 12:48**: “Vi ai được ban cho nhiều, thì sẽ bị đòi lại nhiều; và ai đã được giao cho nhiều, thì sẽ bị đòi lại nhiều hơn.”

### **Đám ứng lại phép lạ của Chúa Trời**

Từ điểm này còn dẫn đến một đề tài rất quan trọng, ấy là Chúa Trời Đức Gia-vê làm các phép lạ với mục đích gì?

## Đáp Ứng Lại Phép Lạ Của Chúa Trời

Từ Cựu Ước đến Tân Ước, Kinh Thánh ghi lại rất nhiều phép lạ. Trong thời Cựu Ước, Chúa Trời làm nhiều phép lạ qua các tiên tri. Tại sao Chúa Trời làm các phép lạ đó?

Ngài làm các phép lạ là vì lợi ích của loài người chúng ta. Trong đoạn Kinh Thánh trên Chúa Giê-su khiển trách 3 thành Cô-ra-xin, Bết-sai-đa và Ca-bê-na-um tuy đã chứng kiến các phép lạ của Chúa, nhưng chúng vẫn không ăn năn hối cải. Vậy Chúa Trời làm các phép lạ là để thức tỉnh những người chìm đắm trong tội lỗi và dẫn đưa họ ăn năn hối cải trở về với Ngài.

Tân Ước cũng ghi lại các phép lạ mà Chúa Giê-su đã làm trong dân chúng. Tại sao Chúa Giê-su làm các phép lạ đó? Mục đích vẫn là để thức tỉnh tội nhân và dẫn đưa họ trở về với Chúa Trời.

Ngày nay Chúa Trời vẫn làm nhiều phép lạ qua những Tín Đồ Cơ Đốc trung tín, tại sao vậy? Vẫn là cùng một mục đích.

Bởi vậy, khi chúng ta kinh lịch các phép lạ của Chúa Trời, thì chúng ta phải đáp ứng lại các phép lạ đó. Nếu qua phép lạ của Ngài mà chúng ta thấy được tội lỗi của mình, thì ta phải ăn năn hối cải. Chẳng những chúng ta phải ăn năn hối cải, mà chúng ta nên góp phần vào việc dẫn đưa tội nhân ăn năn hối cải trở về với Ngài nữa.

Vậy chúng ta phải làm gì bây giờ? Chúng ta có thể làm nhiều chuyện lắm, sau đây chỉ là một vài thí dụ:

- Hàng ngày khi Chúa Trời giúp đỡ ta nhận thức được tội lỗi của mình và ăn năn hối cải, chúng ta có thể chia sẻ kinh lịch của mình với người khác để khuyến khích họ cũng ăn năn hối cải.
- Chúng ta có thể thuật lại những công việc kỳ diệu mà Chúa Trời đã làm để thay đổi tâm hồn tư tưởng của ta.
- Chúng ta thuật lại sự kiện Chúa Trời giải cứu ta trong tình trạng khó khăn nguy hiểm.